

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:		Felolós szerkesztő: Berecz Gyula	Hirdetések legutányosabban, árszabály szerint.
Egész évre	8, kor.	Kiadóhivatal: a turóc-zst.-mártoni „Magyar Nyomda”.	Lapunk számára hirdetések — eredeti árakban — minden bel- és külföldi hirdetési iroda fogad el.
Fél évre	4	A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatalra czimezve Turóc-zst.-Mártonba küldendők.	
Negyed évre	2		

Karácsony napjához.

Gloria Deo! Dicsőség az Istennek!
Pax hominibus! Béke az embereknek!
Visszatért ismét azon nap, melyen közel kétezer év előtt megérkezett a világ údve.
A nagyok, a hatalmasok ezt akkor be nem látták és belátni nem is akarták; azért hírlát adatott az anyagi karok által a kicsinyeknek és szegényeknek, a mezai pásztorkoknak.

Az angyalok hírében a fentidézett szavakban rejlik a karácsony magasztos eszméje.

Ez az üdvözölő eszme az, mely az embert — emberséges emberré teszi — vallás, rang, osztálykülömbőség nélkül!

Ez a karácsony jelszava, mely az egyes embereknek, a családoknak s egész nemzeteknek üdvét, boldogságát biztosítja.

Ezen eszme, ezen boldogító jelszó a szép, jó s igaz eszméje annyira szétválik, hogy elenséges viszonyba jönnek egymással; nélkülök az Isten, haza, a közjó, erény és becsület üres frázisokká, mérő hazugságokká válnak az ember szájában. Nélkülök megbomlik a társadalom békéje, az elmék és szívek nyugalma, a családok szentélye.

Ezen magasztos jelszó mellett az emberi elme magasba szállván, meglátja az Isten, az erényt, az erkölcsöt, a becsületet, az emberséget.

Oly szép ünnep a karácsony — eszméjénél, magasztosságánál fogva!

Hogy valaki a karácsony ünnepét igazán ünnepellhesse, ahhoz szükséges, hogy az gyermek legyen, akár éveire, akár gondolkozására nézve.

Ezen ünnepnek történelmi alakja nem tűri meg azt az irgalmatlan vizsgálatot, melynek más világtörténelmi események vannak alávetve.

Vannak sokan, a kik gyermekeveikről mit sem akarnak tudni; mert az azokra való visszaemlékezés ép oly kínos reájuk nézve, mint volt Ádám és Évának a paradicsom után való

fitkos vágya, midőn oman oly rögtön kiutasítottak.

De a hányzor csak visszatér a karácsony, leteszi csillogó kardját az őrző cherub és szabad bemenést enged nekünk a mult ártatlan fényébe; és mi, összes érzékeinkkel mint egy regevilágba helyezkedünk. Egy menyország az, mely a karácsonyi ünnep gyermekszobájában előttünk megnyílik és teljes jelentőségét azon szóban nyeri meg: „ha nem letsztek olyanok, mint a gyermekek, nem jöhetnek be a menyországba.”

Vannak, a kik a magányt szeretik, kerülven az üzlet zaját és visszavonulván a társadalom, az önelégültség zárkájába, hol a feleség nem bosszantja, a gyermekek nem zavarják.

De midőn a gyertyák fénye köröskörül megvilágítja a szobákat, kínossá válik az egyedüllet eddigi jótéménye; és hogy ha a sors úgy hozta magával, hogy gyermekeinek imája nem ártalmatlan felhőbe: kimegy az utcára, összevásárol édességeket, játékokat, ruhákat, keres egy gyermeket, kit megajándékozhat.

Bölcsészete ugyan szegényt vall, de szíve megmelegszik s felvidul.

De szüksége is van a szegény emberi szívnek arra, hogy legalább e szent napon felmelegedjék és felviduljon, elfordulva azon szomorú képtől, melyet társadalmi életünk nyújt és a melyet szívünk-lelkünk fájdalomra szemlélni kénytelenek vagyunk.

Vagy talán nem látjuk, hogy az emberek az anyagiasság és érzékiség után török magukat; hogy az életben gúnytárgya lesz a családapa, a férj, a felsőség, az igazi morál; hogy a nevelés főleg a testre, a külsőre, a csinra s hasznos ismeretek megszerzésére irányul; hogy az ember az érzékire és anyagira veti magát? holott mégis az emberi cselekvésnek, tevékenységének magasabb feladata van.

A felsőséget, a hatalom képviselőjét zabolónak, az egyéni romlás okának tekintjük s hirdetjük; a haza, a közjó a polgárok igazi boldogsága csak üres frázisnak tekintetik; a

nő a családban uralkodik, a gyermekek köveltődnek, a feleség és házi barát nevetnek a családfőn, a férjen; az ember erkölcsi élete bomlik, a gyermeki szeretet csak önzés, érdekhajhászat; a góg kiöli a szerénységet, a nagyvási hőbort s urhatnamság elfojtja a szeretetet, a tisztességérzetet, az adósság esinálás, sokszor kedves emlékek elzalogosítása, mindennapi kelletk; a külső látszat köpenye lesz a lelki sívárságnak, léhaságnak.

Akkor jön a zúgolódás, elégedetlenkedés, a szív és lélekbeli boldogtalanság, a szellemi s erkölcsi bomlás, szerencsétlen helyzet; a számtalan és a tömérdek öngyilkosság!

Hagyjuk ezt most; e szent napon térjünk inkább magunkba és: *reméljünk!*

A nemes, szép, igaz eszmék, melyeket a jobbák hirdetnek, gyors és hatalmas terjedéséről, minden nap új bizonyítékokat nyujt. Minden téren élénk mozgalom és előre való törekvés észlelhető. A szebb napoknak virradata közeledik.

Törekedjünk tehát s küzdjünk, eltekintve attól, hogy az emberség szebb jövőjének határokat hol állanak.

És ha esetleg a szép, nemes s jóé, az emberség üdvéért, melynek létezését bizonyítjuk: követünk, tiszti rendőreket, a munkát folytassák.

Akor is azon tudattal bukunk el, hogy megfettük kötelességünket mint emberek s azon meggyőződéssel, hogy a gonoszok minden üzemel, tervei s ellenükoldése daczára, végre-valahára mégis csak *elbörtik a nagy, nemes célt.*

Ezt kívánom én, szívem, lelkem mélyéből azoknak, kik e szerény sorokat olvassák; de kívánom mindenkinél, vallás, nyelv-, osztálykülömbőség nélkül, a ki ember létére mélyen vési szívébe s követi a karácsony magasztos eszméjét, boldogító jelszavát.

Kívánom azért, mert nagyon fel van fordulva a népek köz- és magánélete.

Hát magamnak mit kívánjak?
E dicső napon azt kívánom magamnak,

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRCZAJA.

Erdőben.

*A merre csak járok,
Sötét fenyők között,
Bolyongom a tájat,
Mint a rémildőzött,
Meredékek szelén,
Sebes patak partján,
Elsusogom neved
Ezerszer egyformán.*

*Ezerszer egyformán
Elmondom virágok,
Füppanszolgálatom
A fűnek, a fűnek,
Hogy örödn maradtam
Mossze idegenbe,
Egyedül-egyedül,
Magamra felejtve.*

*A hogy az erdőre
Szent csendesség börtöl,
A könyű — a könyű
Két szemembe tolt —
Lelkemet átfojta
Valami bíb bíntat:
Jűj vissza, a szíve
Szakad meg utánad.*

Herczegh Jenő.

Czikk a túlvilágról.

— A „Felvidéki Híradó” eredeti tárczaja. —

A szeretet ünnepeit ulti ujra a keresztény emberség, annak a mennyei szeretetnek az ünnepeit, a melyet Isten az ő szerelmetes fia képeben küldött le a földre. Haragok saazerei szólnak meg a szent éjszakában; karacsónyíták milői ragyognak föl boldog családi körökben; a hívek megszámlálhatatlan tömegei sietnek a templomokba, hogy megköszönjék Istennek, hogy nekünk a fiat aítta, a szeretetet, az örök üdvözülést . . .

És mégis . . . és mégis, e szent ünnepi ihlet közepette ott ragódik a sötét, a vigasztalan kétely is sokok szíven, . . . a hitelenség eme mérgeforrása. Hatha csak mese az egész? Az Üdvözítől, — a lélek halhatatlanságáról, — az Istenről! Hatha úgy van, a hogy sok tudós mondja, hogy csak azért születünk, hogy ismét meghaljunk; a halállal pedig vége mindennek? Lelek nincs is, — önálló, tudatos lélek; hanem a mit annak nevezünk, az csak az anyaghoz kötött, az anyag szulte erő, a mely semmivé lesz, mihelyest az anyag alakot cserél.

És még azok is, a kiknek lelkéhez nem fért még talán ez a kétely, a kik talán hisznek Istenben és a lélek halhatatlanságában, — ugyan vajjon minő fogalom lehet jövendő életükről, a mikor a szeretet vallásast követve, mincén egyebet gyakorolnak ezen a földön, csak éppen a felebaráti szeretetet nem? A szemforgatást istenféle, keresztényen népek gyilkolják pusztítják egymást, most is csak úgy — vagy tán még jobban — mint mikor a Jézus tanai még ismeretlenek voltak e földön; — ugyan vajjon sejtelmük van-e ezeknek a

népeknek arról, hogy minden földi tettükről tényleg számat adni tartozunk halálunk után?

Igen, úgy van, ma inkább mint valaha, szüksége van az emberségnek arra, hogy minden kétséget kizáróan megtudja, hogy a Jézus cletéről, a lélek halhatatlanságáról, Istenről, az egyének erkölcsi fellességéről halála után stb. szőlő tanok nem mesebeszéd, hanem való igazság.

Hallgassuk hát meg azt a rövid szöveget, a mit az u. n. túlvilág egyik lakója intéz hozzánk a küszöbön álló karacsónyi ünnepek alkalmából. Ész lassák a kételykedők azt is ebből a szözeatból, hogy a spiritizmus nem hőbort, nem vallásellenes szektászkodás, nem örülltség, . . . hanem a tapasztalati lélektan tudományára alapított legtisztább erköltestan; az, a mit a Jézus tanában a nemkeresztényen, a pogány is tisztelni, követni tartozik.

Sűrű tözezfűst börtija el a nagy pusztát, s nekem feladatommá tette, hogy téged, idegen vándorom, keresztűl vezesselek rajta. Valóban, firsadságos vállalkozás! Csak ingadozva lépsz a bizonytalan, süppedékes talajra; visszarettensz, a hol nincsen veszély, s gondatlanul oda rohansz, a hol biztos romlás várna rád, ha egy okosabb kéz nem rántana vissza. Végre itélőképességedet is elveszítet; mindenféle rémalakokat vélsz látni, a kik rátdatmadnak, megrohanának, s ha örszelmed meg nem ment, úgy el vagy veszte . . . !

Epp oly homályosan, mintha tözezfűst börtinát el, látja a legtöbb ember a spiritizmust, s mivel az ennek ingadozó talajára való lépés sok bajjal és nehézséggel jár, annak kutatását, tanulmányozását rendszerint vakmerő vállalkozásnak tekintik az emberek.

Meghívó

az 1900. december hó 31-én Turóc-Szt.-Mártonban, az áll. isk. tornacsarnokában tartandó

Szilveszter-estélyre.

KEZDETE 7/8 ÓRAKOR. — BELÉPŐ JEGY ÁRA 1 KORONA. A tiszta jüvedelmre a t.-szt.-mártoni áll. polgári és felső keresk. lakóit szegény tanulóik segélyezésére fordítatik. Az előadást **TÁNCZ** követi.

RENDEZŐSÉG:

LÁZÁR JENŐ, elnök

Akantisz Ödön	Kocschatzky Rezső
Bencsik Géza	Lakos Soma
Dr. Beniczky Ákos	Lax Ernő
Boldis Dezső	Lax Tivadar
Boyer Jenő	Mihona Imre
Ífj. Buócz Károly	Müller Vilmos
Dugovich Titusz	Nossák Géza
Eichner Zsigmond	Radinszky József
Göllner Frigyes	Révay Miklós
Gyöngyösy Árpád	Dr. Róth Arthur
Kolossy Béla	Szalay Pál
Kolossy Miklós	Zathureczky Sándor

MŰSOR:

1. **Ünnepi nyitány**, *Wobertől*; zongorán 4. k. előadja; Lax Valeria és Moskóczy Margit úrhölgyek.
2. a) **Magyar népdalok**,
b) **Táncok** *Rossini* „Tell Vilmos” dalművéből; zongora-kíséret mellett éneklé a turóc-szt.-mártoni magyar női dalos-kör.
3. a) **Intermezzo Mascagni** „Parasztbeosült” dalművéből;
b) **Részletek Wagner** „Lohengrin” dalművéből; zongorán, harmoniumon és hegedűn előadja: Soest Alice úrhölgy, Boldis Ignác és Boldis Dezső srak.

4. Valami hibája van.

Vigjáték egy felvonásban, írta *Gondinet*.

Személyek:

De Lussan André, orvos	Boldis Dezső úr
Cecile, neje	Kossuth Ella úrhölgy
Belancourt, magánzó	Bencsik Géza úr
Nanette, szobalány	Kossuth Anna úrhölgy

Színhely: Páris.

5. Szegény Pillecody.

Bohózat egy felvonásban, írta *Morton*.

Személyek:

John Peter Pillecody, kertes	Dugovich Titusz úr
Anasztasia, neje	Lehotzky Anna úrhölgy
O' Seutle, hajós kapitány	Eichner Zsigmond úr
Julia, neje	Boldis Ilona úrhölgy
Sarah Blunt	Fischer Arminé úrhölgy

Színhely: Southampton, egy tengerparti város.

H I R E I N K.

Lapunk mai számát megküldöttük mindazoknak, a kikől hazafias érzelmük és társadalmi állásuknál fogva remélhetjük, hogy Turócvarmegyének azt az egyetlen magyar hírlapját, a „Felvidéki Híradót” anyagilag és szellemileg is pártolják. Anyagilag a lapra való előfizetéssel, szellemileg pedig azaz, hogy azt közleményekkel is fölkeresik. Hogy a lap feladatát teljesítse, mindkettőre szükség van.

— **Kitüntetés.** A »Budapesti Közlöny« tegnap száma közli:

Személyek körüli magyar miniszterem előter-

jesztése folytán Berecz Gyula, turócvarmegyei kir. tanfelügyelőnek, a tanügy terén kifejtett sikeres működése elismerésül, Ferencz József-rendem lovagkérését adományozom.

Kelt Bődenben, 1900. évi december hó 18-án.
FERENCZ JÓZSEF, s. k.

Gróf Schöchényi Gyula s. k.

Lapunk szerkesztőjét érven a legfelsőbb kitüntetés, a melyről igazán a tizenkettedik órában értesültünk a 6 távolléteben, csak egész rövidesen említjük föl, hogy ezúttal igazán érdemes ember részesült kitüntetésben. Berecz Gyulát ezelőtt húsz évvel mint egyszerű tanító három nagy megye (Temes, Torontál, Krassó-Szörény) tanítószága választotta képviselőül az országos képviselői tanítói gyűlésre. Ekkor még csak pályája legkezdetén állott. Következett Fiume, Seps-Szent-György, Temesvár, Békés és legutóbb Turócvarmegye, mindenütt a komoly, czéludatos, munkaszerető s jószívű igaz ember áldásos levékenységeinek nyomát hagyván hátra.

— **Hivatalos látogatás.** Ifj. Juth György Turócvarmegye főispánja, a mult hét folyamán meglátogatta a m. kir. adóhivatalnak új helyiségeit s azoknak beosztását és berendezését elismerőleg vette tudomásul.

— **Állatorvosi kinevezések.** Az állategészségügy államosítása folytán Turócvarmegyét illetőleg a következő kinevezések történtek. *Poszonyi* állategészségügyi felügyelővé *Gracsányi Gyula* felügyelő nevezett ki a VIII. fizetési osztályba. Turócvarmegyei törvényhatósági állatorvos lett a IX. fizetési osztály 3-ik fokozatába való kinevezéssel *Ruzsicska József* allatorvos Turóc-Szt.-Márton székhellyel. Járasi al táborosnévezetelt ki a X. fizetési osztály 3 fokozatába a turóc-szt.-márton-batniczái járásba *Hudák Endre* eddigi törvényhatósági állatorvos, Turóc-Szt.-Márton székhellyel. Végre a mosóczei járás állatorvosává a XI. fizetési osztály 3 fokozatába *Margittai Károly* községi állatorvos nevezetelt ki Stubnyafürdő székhellyel.

— **Hivatalos szemle.** *Ziegler* Károly m. kir. csendőrt alezredes a helybeli csendőrség megvizsgálása végett Turóc-Szt.-Mártonban tartózkodott.

— **Az örökimádás temploma** javára ifj. Juth Györgyné buzgó fáradozása folytán ez évben is folytak a gyűlések meg pedig a következő eredménnyel: Az egyes rom. kath. egyházak részéről beiktatótt a mosóczi 12 K 16 f., a szklenői 10 K, a szentgyörgyi 5 K 70 f., a tótrónai 5 K 38 f., a szent-mihályi 2 K, a valcsai 3 K 38 f., a neccpáli 41 K 20 f., a vriezói 4 K 40 f., a háji 9 K 79 f., a turóc-szt.-mártoni 14 K 60 f., a szentpéter 2 K 13 f., a szucsányi 3 K 01 f., a szentmáriali 2 K, a stubnyafürdői 2 K, Balogh Lászlóné gyűjtött 10 K 40 f., az 1900 évi részletfizésekből bejött 118 K, az elhelyezett tőke kamata f. évi november hó 15-éig 21 K 24 f., összesen tehát 267 K 39 f. Ehhez hozzászámlálva a mult évi gyűjtést 917 K 94 fillért az eddigi gyűjtés végeredménye 1185 K 33 fillér mely összeg a budapesti Általános Hitelbankhoz beiktatótt.

— **F. M. K. E.** igazgató választmányja 1901 évi január hó 8-án délután 4 órakor Nyítrán a vármegyei ház nagytermében gyűlést tart.

— **Szilvester-est** Turóc-Szt.-Mártonban. A Lázár Jenő esztendőfőldnyeg elnöke alatt működő bizottság valóban változatos programot állított össze, melyet lapunk más helyén egész terjedelmében közlünk. Az elő-

készítletek után itélve ez az est is fényes sikerűnek ígérkezik s közönségünk bizonyára sietni fog felhasználni az alkalmat, hogy az ő évtől kedélyes társaságban bucsúzzék el s jókedvvel köszöntse az újat!

— **A közigazgatás egyszerűsítése tárgyában** ifj. Juth György főispán előktele alatt f. hó 20-án értekezlet tartatott, a melyen részt vettek Beniczky Árpád, Keviczky István főjegyző, Zorkóczy és Ujhelyi főszolgabírók, dr. Lax megyei tb. ügyész, Dugovich főszolgabíró és Jellinek Bertalan neccpáli körjegyző. Az értekezlet általánosságban hozzájárult azokhoz az egyszerűsítésekhez a melyeket a helygáminister javasolt. Az értekezlet véleményének megszövegzésére még egy gyűlés fog tartatni.

— **Athelyezés.** A Ruttkáról csak nem régen Kassára athelyezett *Petrécsk János* Ks. od. vasuti főellenőr, Budapestre a vasut igazgatóságához osztatott be s ott egyik ügyosztályának vezetését vette át.

— **Előléptetés.** *Báró Kloch Károly* a zsolnai Ks. od. vasut állomás főnöke, felügyelővé és forgalmi főnökké lépett elő. Mint hírlík továbbra is Zsolnán marad sőt Zsolna város vezetését is megtartja.

— **Bur csapatparancsnok** Turóc-Szt.-Mártonban. *Baró Luosszinsky Félix* magyar hazánkfi, a ki a mult év őszén ment ki Transzváliba, hogy részt vegyen a búrok hősies önvédelmi harcában s mint a magyar kommandó vezér parancsnoka több nagy ütközletben résztvett s meg is sebesült, — *Clair Vilmos*, a F. M. K. E. főtitkárnak kíséretében, legközelebb felolvasó körútra indul az országban. *Baró Luosszinsky* a fölolvadások teljes jüvedelmének 50%-át a F. M. K. E. kulturális céljaira ajánlotta föl. Körútrája is a Felvidéken kezdi meg s csak azután látogatta meg az ország többi városait. *Nyítrán*, a F. M. K. E. központjában már dec. 2-án megtartotta fölolvadását, a Vörösmarty-szobor és a F. M. K. E. javára. Utazási programja, eddigi megállapodások szerint következő: Vác (dec. 20.), Esztergom (dec. 22.), Érsekújvár (dec. 23.), Miskolc (dec. 27.), Satoralja-Ujhely (dec. 29.) Kassa (dec. 30.), Lőcse (január 1.), Iglo (január 2.), Késmárk (január 3.), Alsó Kubin (január 5.), Rózsashegy (jan. 6.), Galgóc (jan. 13.), Nagy-Tapolcsány (jan. 15.), Szakoleza (jan. 16.), Privigye (jan. 17.), Szeicz (jan. 18.), Korpona (jan. 19.), Ipoly-ság (jan. 20.), Selmeczbánya (jan. 21.), Zólyom (jan. 23.), Besztercebánya (jan. 24.), Zólyom-Brezó (jan. 25.), Breznóbánya (jan. 26.), Körömczébánya (jan. 27.), Turóc-Szt.-Márton (jan. 29.), Zsolna (jan. 30.), Trenčsén (jan. 31.), Vajuhely (febr. 1.), Pozsony (febr. 3.), Aranyos-Maróth (febr. 5.), Léva (febr. 7.), Balassa-Gyarmat (febr. 8.), Salgotarján (febr. 10.). A további program később lesz megállapítva.

— **Elbocsátás.** A m. kir. honvédelmi miniszter közhírré teszi, hogy kis-cepesényi és muthnai Csepcsányi Sándor trencsényi 15 honvéd ezredbe tartozó tartalékos hadnagy, saját kérelmére, tiszti rendfokozatának megtartása nélkül, a honvédség kötelékéből elbocsátott.

— **Gyilkossági kísérlet** Hájón. A két Leirich testvér elég barátságos viszonyban élt egymással addig, míg az urbéri pénzek felosztása alkalmával alaposan össze nem különböztek. A pénzosztást a háji körömczében áldomás követte, a melyen a Leirich testvérek is részt vettek. Andras azonban csakhamar hazatért s felesége előtt nyíltan hirdette, hogy ma emberhalál lesz! A szegény asszony eleinte azt hitte, hogy férje csak az áldomás hatása alatt beszél, de a mikor látta, hogy hazulról csakugyan távozik, rosszat sejtett. Andras pedig az idősebb testvér, egyenesen öcsésének Jánosnak hazához ment, fölverte almából sógorasszonyát s kereste öcsét. A mi rosszat sem sejtő lenőnek tettett ott minden. A pamlagon elcsúszva hevert a fejvankos, a vikszt padlón két párluzamos karozonál ékeskedett, éppen olyanok, a minőkét ő hozsolt volt egykor önkéntes korában sarkantyújával képes nyújtózkodás közben, végül a pamlag fölött egy illatos cigarettá füsttelő ászkát a csendes levegőben.

Bondy össezárkódott, mintha hólabdával dobta volna meg valaki a szívét. Am Malvin visszajött s boldogan jelenté, hogy az öregek rügtön jönnek. Bondy szólanul cigarettát kínált Malvinnak.

— Ugyan, hová gondol! Soha életemben nem cigarettáztam; ki sem állhatom a füstjét.

Igy történt, hogy midőn Malvin atyja ünnepelesen megkérdezte, mit ólajt velük közölni, Bondy kurtán kijelentette:

— Hogy szánkázunk ki Kőbányára éjjeli misére! Ez kissé lehagolta Malvinnak, de az ajtatosság is jó jel egy jámbor szerelmesnél. Közönyös diszkurálás közben megitták a teát s Malvin apja hamarjában előlított a számfogatót. Mind a négyen bele ültek. Malvin a mamával, Bondy szemközt s a papa a kocsishoz. Hiába, a jól nevelt leányt gardirozni kell.

Az éj szép esilagosá derült s a fogat vigan siklott a kőbányai úton. Egyszerre a koresmából valami lármas kompánia rontott ki, a mitől így megvadultak Malvinnék lovai, hogy a hazai életbiztonság csodát jelentet volna, ka esetleg ez a társaság nála lett volna beaszekurálva.

A kavicsos prizám és útszéli fák csak úgy lükdüsték az eszevretten száguldozó szánt.

Ekkor Bondy Micziére gondolt s egy ügyessel kiszökött a számból. A többiek eliramodtak. De ugrásra nem volt a legesikertibb. Arezra bukkott s megütötte a térdét is. Nyúzószögben előjött a házlakók egyike az előtte való épületből s midőn röviden értesült a történetekről, felszegítette Bondyt s mint tanácsolta neki,

rosszkedvű vagy. Tudod mint az első mama akkor, régen...!

Bondy fokozott izgatottsággal hallgatta a kis leány sóvár csepcsaságát. Szíve hevesen dobogott s lélegzete szinte zihálóvá gyorsult.

— Nem tudtam kicsikém, hogy oly nagyon szeretnél egy mamát, szólt végre csitítólag: de ha annyira vágysz utána, hát betartom az ígéretemet s meglásd, úgy igen szép és kedves mamát hozok neked.

— Veszél egyet, még ma?

— Még ma gyermekem.

— S nekem hozod? Mindjárt?

— Nem mindjárt, de Isen segélyével nemsokára.

A kis Mici azért megnyugodott. Nyugodtan vacsorázott az öreg dada és az apa felügyelete alatt s midőn Bondy felvette elegáns bundáját, hogy elhagyja a házat, nem akadékoskodott. Hiszen mamát meg venni — gondolta magában.

S csakugyan ez járt Bondy eszében, midőn sebes léptekkel rőtta a havas járdát. A kis Mici kívánsága döntésre határozta egy hízódó szivgyében. Az igaz, hogy operánakéső az ő Malvinája, de másoda különbözőség van a budóir szerelemben inyenckedő színésznek és az ő szende, példás erkölcsi kedvese közt, ki mamájával hál és apja őri operai öltözéjét! A sikamlós színi pályán valóságos unikumnak, egy salakfűdőben is tisztánmaradt arany csillagnak becsülé és szereti, sőt talán ez az erkölcsi nagyság ejtette rábül becsülétes és sokat hánytorgatót szívére.

Mert a multja nagyon sötét, nagyon szomorú.

Borongó árnyai el-elkísértének a jelenbe is. Tulajdonképen nem is úgyeg ember, hiszen az ő felsőeg csak neki és leányának halt meg, különben él még valahol, ha el nem sülyedt!

Bondy e gondolatnál kottáharapta a szivarszópika borostyán végét s elejtette mindenestül szivarját. Ször-

nyűség elgondolni, mi várhat házassága során egy boldog völégnyere, ki egy anygali szép s ártatlan leányt vezet oltárhoz!?

Boldog volt ő is Margit oldalán három évig. Ajándéklit kapta a szép Miciét s boldogsága megkésztéreződött. Hanem aztán egyszerre csödtöt mondott a szerencséje.

Egy délután váratlanul jelent meg neje szobájában s — más ölette. Nem ezenázott, nem pózolt; hiszen ilyen bajoknál nem segít a vágás és égetés, itt amputálni szükséges, ha mindjárt sziv is az a halálosan beteg rész.

Kiutasította nejét a házból, ki a szívéből, a menyinyire lehetett s gyászfűtől borított közös multjokra.

Majd Malvinnal kötött ismeretösséget. S lám ez valóságos anygal volt az eltévedt Margithoz képest. Bizonyára derék anyát nyer benne a kis Mici!

Midőn Malvin lakásához ért, Bondy a feltűnés el-mellőzése kedvéért a hátulsi kijárati ajtóhoz tartott. Nem akart hirének ártani a velelakók előtt. Eppen gyufát kotorászott zsebében, hogy a sötét gardiósosn eligazodjék, midőn rohanva ezuppogott le feléje valaki kardosan. Egy húszlírásit vett.

Sietve rohant el mellette, azt se mondta: befellegzett. — Bizonyára rokon vagy a melléklakók látogatója, gondolta magában Bondy s bátran benyitott.

Malvin nyakába borult s boldog pirulással vette át azt a bizonyos brilláns karékét, mely tulajdonképen neki volt szánya. Bondy Béla viszonzotta gyöngédségét, de komoly s ünnepeles maradt. Hiszen az az eltűlék sarkantyúza idejévet, hogy végre megkéri Malvin kezét. Meg is mondta nagy szerényen, hogy valami fontos akarna szüleneinek jelenlétében mondani.

Malvin diskrét mosolylyal illant el az öregekért. A míg a leány odakért a szobát megregetve bepillantott Malvinnak rózsaszínű féllapályban leledző hálószobájába, melynek ajtaja félig nyitva állott. S valami kül-

Közgazdaság.

Gazdasági cselédek jutalmazása.

Darányi földmivvelésügyi m. kir. minister már évek óta a hűség és egyhelyre luzaomó ideig szolgáló gazdasági cselédek számára jutalmakat alapított. Ezen üdvös intézkedések az a célja, hogy a gazdaságoknál szolgáló cselédek kiirtására s arra buzdítsa, hogy helyeket minden ok nélkül ne változtassák. Hogy ez a cselédek tartó gazdákönzésre mily fontos, azt leginkább gazdáink tudnák megmondani, a kik leginkább tudják megbecsülni a régi jó cselédet s annak munkásságát.

A turócvarmegyei gazdákönzésről előismeréssel kell megemlékeznünk, mert a mint most is kitűnt, nem ritkák az oly gazdasági cselédek, a kik évtizedeken át ugyanegy gazdaságnak szolgálnak s nem kevés gondot okoztak azoknak kiválasztása, a kik ezen alkalommal jutalomban részesítettek.

Turócvarmegyei főispánjának ezen évre két ily jutalom állott rendelkezésére, holott három oly kiváló gazdasági cseléd kitüntetésre vált szükségessé, a kik minden tekintetben reászolgáltak a jutalmásra. Fölterjesztést intézett tehát Darányi földmivvelésügyi m. kir. ministerhez, a ki méltányolva a fölterjesztés indokait, három gazdasági cseléd megjutalmazását tette lehetővé.

A jutalmak kiosztását maga Ifj. Juth György Turócvarmegyei főispánja eszközölte, a kinek kíséretében ezen ünnepélyes aktsura f. hó 16-án, vasárnap délelőtti Stubnyafürdőn megjelentek Juth Ferenc orsz. képviselő mint a gazdasági egytel elnöke, Berecz Gyula kir. tanfelügyelő, továbbá Zorkóczy Tivadar főszolgabíró, Záborszky Adolf szolgabíró, Keviczky Imre közgazdasági előadó, Dávid János varnag, megjelentek továbbá a községi előjáróságok és a jutalmazandó gazdasági cselédek.

Ifj. Juth György főispán előbb magyar nyelven, majd a jutalmazandók anyanyelvére való tekintettel től nyelven ismertette Darányi földmivvelésügyi m. kir. minister intencióit, a melyeket a jutalmazásokkal elérni óhaját. Előismeréssel emlékezett meg a jutalmazandók gazdájáról, mert mint beszédében megjegyezte, csak jó és humanus érzelmi gazdának lehetnek jó cselédai. Majd lelkükre kötötte a jutalmazandóknak, hogy gazdáik iránt továbbra is hűséggel és becsülettel viselkedjenek és társaikat hasonló viseletre oktassák.

Megható volt látni a jutalmazandó gazdasági cselédek, a kik egészen elérkezvényedve hallgatták meg a főispánnak hozzájuk intézett lelkes és buzdító szavait.

Jutalomban részesültek: Bukori András mosóczi lakos, a ki már 1857 óta, tehát 43 esztendeje szolgál Révay Ferenc báró mosóczi uradalomában. Tisztes, jó arczú ember, a kin a 43 évi szolgálat éppen nem látszik meg, jóléti annak, hogy hűségese szolgálata tisztes ellátást is biztosított számára. Skolnik András, gazdasági cseléd, ki már 1860 óta van a Keviczky-család keviczi birtokán. Jutalma nyert még Zeilla János ábrahámfalvi lakos, gazdasági cseléd, a ki szintén 30 év óta van a Kontseck-család szolgálatában; ennek különben szülői sőt, nagy szülői is a Kontseck-család szolgálatában állottak.

Minden jutalmazott 50-60 koronát kapott kezéhez s a mellett díszes keretbe foglalt elismerő okmányt, a melynek szövege a következő:

"N. N. gazdasági cselédnek szorgalmas munkálkodását, példás hűségét, derék, becsülettel viselkedését előismeréssel és díszrelel méltányolom. Budapesten, 1900. évi december hó 1-én. Darányi földmivvelésügyi m. kir. minister."

A megható ünnepély ezzel véget ért és a megjutalmazottak öröm sugárzó arczczal, boldogan szorongatják a díszes elismerő okmányt, mely drága kincsül fog szolgálni nemcsak nekik és családjuknak, de bizonyára buzdítással fog szolgálni társaiknak is.

Tanügy.

A turócvarmegyei általános tanító-egyesület mosóczi járásköre decz. 15-én Kis-Csepcesnyében tartotta meg ősi körgyűlést. Megjelent azon Berecz Gyula kir. tanfelügyelő, Szofa Karoly főesperes, Csepcesnyai Ferenc megyei főügyész, Somogyi Géza tan. képviselő, igazgató, Rosza János ág. ev. lelkes, a tagok nagy számban és a zömváraljai áll. tan. képvis. 18 IV-ed éves növendéke.

Ulrich Vendel elnök megnyitó beszédében utal arra az öröndetes eseményre, hogy a tanítóegyesület becsülete az utóbbi időben mennyire előrehaladt. Munkaságuk irányában a Felsőszőlő kezde mindenki érdeklődik. A népiszkola s így a tanító nagy hivatását bizonyítja az is, hogy 5 millió korona vétetett föl népiszkolai célokra. Együttműködésre s egymás iránt való szeretetre buzdítja a kör tagjait, hogy így a rájuk bízott munkának annál sikeresebben felelhessenek meg.

Ezután küldöttgés hívta meg a kir. tanfelügyelőt, a kit a kör eljenzessel, az elnök pedig üdvözölő szavakkal fogadott, mire a kir. tanfelügyelő köszönetet fejezte ki s a kör tagjait hazafias buzgó munkásságra serkentette.

A gyűlés gyakorlati tanítással kezdődött, melyre az elnök Eördög Károly jezericsi al. tanítót jelölte ki. A tétel a polgári jogokból volt az V. VI. osztályban. A magyar alkotmányról. A tanítás végzetével megejtették annak a bíralata. Szép és sikerült felolvasást tartott Grüber János bicsznyi al. tanító. A család, kiseddóvoda és népiszkola viszonyáról. Fejtette, mily fontos missiót teljesítenie az óvoda különösen elhagyatott szegény falvakban, mint kellene azt vezetni s milyen volna aztán a népiszkola eredménye is. Nagyon ügyes munkát olvasott föl Czinczik Nándor szlováni rom. kath. tanító. A földrajz tanításáról a III. osztályban. Hangoztatta, mint kell átmenni a természetből a térkép ismeretére s a legalkalmasabb áthidalást a kettő között a domború térképpel véli.

Balázs Endre tan. képvis. int. tanár felolvasta a kör által rea és még két társára kidolgozás végett bízott és az egyesület működésére vonatkozó tervezetet, melyet a kör el is fogadott. Jegyzőkönyvi előismerést szavazott a tanító kör a két felolvasónak szép és ügyes munkájukért.

Ulrich Vendel felszólította a kör tagjait, hogy lépjenek be a tanítóegyes névre oly fontos Eötvös alap tagjai közé, úgyiszentén hosszakk meg. A tanítók napját s veszekés be községekbe a Tanítók Háza gyufáját, mely mind gyarapítja az Eötvös-alap vagyont. Fölhozza a megyei tantermézmúzeum kérdését, a kir. tanfelügyelő azonban javasolja, hogy ez halasztassék el akkorára, a mikor majd alkalmas helyiség akad annak elhelyezésére. Majd jelentést tesz a kör állapotáról, az eltávozott, a meghalt és az új tagokról.

A jövő körgyűlés Ábrahámfalván, május hó elején fog megtartatni.

Gyűlés végzetével közös ebédhez ültek a megjelentek, melyet a rögtönzött étteremünk atalakitott iskolában fogyasztottak el. A közömben 50-en vettünk részt. Somogyi Géza igazgató Berecz Gyula kir. tanfelügyelőre, Gregorovics József a tanítóegyesületre, Csepcesnyai Ferenc tiszti ügyész a hazafias tanítókra mondtak feköszöntőket. Megemlékeztek még Somogyi G. igazgatóról, Rosza Janosról stb. M. ar. könyvoldott, midőn a jöködvi társaság oszladozni kezdett.

Kristofcsak Lajos.

Levelezés.

(Műkedvelői előadás Kormöczhányán.)

Körmöczhánya, 1900. december hó.

A szegény Jánoshegyi tükárosultak jó pártfogóra letek az ő főszolgabírójukban Palkovics Emilben, kinek kezébe az ő vezetés alatt anyagi és erkölcsi sikerrel gazdag műkedvelői előadást rendeztek a kör-működésük előadását.

A rendezés özv. Carrara Manoné, ez a mindig finom, mindig ügyes, Kormöcz közönsége előtt igazi szeretetben és díszletben álló helyre vállalta magát. Carrarának épp oly magas ízele van az előadandó darabok, mint a minő tapintata és szerencsése van a szereplők megválasztásában. Ezen felül csodolatos tekintélyrel bír rendezés nagy szamu szereplői fölött, kiket oly együtenti munkára más bizony eddig nem volt képes vezetni.

Háromféle darabbal u. m. egy daljátékkal «A fonóban», egy vígjátékkal «Kukli prédikációk» és 17 előképpel kedveskedett, a több mint negyedfél száza menő közönségnek, kik a Szarvas szálló dísztermét Jaszai Mari írtlele óta nem tapasztalt zsúfolásig töltötték meg.

A daljátékban gyönyörködünk a népos öltözeti szép asszonyok és szép leányoknak úgy csinos játékaiban, mint a kedves s dallamos részletek finom előadásában, hol Riszner Edéné, conservatoriumot végzett énekesnő művészete a haziaszín szerepében adott irányt és emelkedetiséget az egész darabnak. Kormöcz szerencsés, hogy valódi művésznővel gazdagodott. Csak meg is tudja becsülni, bár e részben, nem nyomában vagyunk holmi akadémikusoknak, mert művésznők saját tervezetű Silveszter estjét elrontották, de részen vagyunk s az intriguának ovatosságot tanácsolunk külomban a közvélemény ereje súlyával fogunk beavatkozni. Reméljük, hogy ez a csekélység Kisznernért el nem kedvetleníti. A nagymama szerepében Granater Gizella kellemes hangjával szép és kedves játékkal nagy sikert ért el.

A vígjáték sikerének legjobb bizonyítékai, hogy a frenetikus kacaj és tetszés nyilvánítása többször oly fokra vágott, hogy a szereplőknek meg kellett állniok, hogy a közönség kitombolja magát. Körödy Miklósné-ról valahányszor fellép, mindig mondják «mekkora kár, hogy tehetségét a nagyobb színházak nem ismerik», bajos megjelenésével elegáns és nyugodt játékkal és szerepének a legapróbb részletekig való kidolgozásával mintegy lökést adott már ismert ügyességű partnerével Riszner Ede tanárnak az egész darabnak, melyet azután Palla Akosné, Palla Akossal oly elevenséggel fűztek tovább, hogy már a darab közepén kitört a közönség tombolása. Palkovics Anuska Schuchez Jozseffel pompában adták a darabnak újabb fordulatát s az elég változatos bonyadalattal ez a kis truppa legnagyobb sikerre vezette a megoldáshoz, hogy a legkényesebb izlések kimordták, hogy bár mely szinpadon sikert aratott volna ez az előadás.

Félve vártuk a 17 előképet, attól tartva, hogy reggel lesz mire mind bemutathatják, de csak itt látta a közönség Carrara Manoné helyes számítását és ügyességét. 90 perc alatt mind a 17 képet bemutatta, úgy hogy egynek előállítására nem jutott 6 percznyi ideje; s mégis minden kép, melyek nagyművészek gondolatának megtestesítői voltak magában egy-egy remek mű volt. Kiemeljük a szép virágos leányokat, «Ingeborg panaszát», «A parkákat», «A tél meséjét», «A modern Parist», «A vár asszonyát» és a sikeres «Már égy»-et.

A jötkönyság nevében tan kötelességet teljesítünk, ha úgy a főbíróknak, mint Carrarának és az áldozatkész szereplők nagyseregének nyilvánosan köszönetet mondunk.

.....cs.....f.

éltetek, — s jó és hatalmas szellemektől vezettetve magasabb célok felé fogtok majd sietni.

Hadd vonuljon be hozzátok a szent, e titokzatos éjszakákon a világosság után való vagy; hadd forduljon bennetek lelketeknek tüdőmbje*), a mely eddig alatt, a homályban járt, — a magasság felé s éberszen felé mindent, a mi csudalatos, a mi jó és szép bennetek lakozik!

Boldog és áldásos karácsonyt!

Bánfi János.

A krisztkindli.

Irta: Zányi Kálmán

— A Felvidéki Híradó eredeti tárczája. — Bondy Béla még futásban elrendezte a karácsonyfát alant a pazar holmikait, aztán kikéltett hétéves kis leány, Mici után.

A gyermek lelkendezve, lázas kíváncsisággal futott a mesés fényben izzó ebédőbe, de a kúszóba lépve hirtelen megállapodott. A kedves, kis Jézus gazdag ajándékainak látása öröndetes meglepésben s vallásos áhítatot varázolt az ártatlan gyermekkor csodás sejtelméitől áthatott szívébe s bátorlataján, habozóvá tette.

— Jer csak közelebb édes gyermekem s nézd ezt a sok, szép holmit, a mivel Jézuska megjutalmazta jó magaviseletet, biztatta az apja mosolyogva.

A leánya erre nekibátorodott s hangos kiáltással háromszor is körülnyargalta az ebédlőasztalt, melyen a dísan megrakott karácsonyfá pompázott. Majd újongva,

tapsolva megállt egy-egy érdekesebb tárgyánál s gyönyörködött benne.

Végre azonban elkomolyodott. Kitérő örömet leigázta a háláérzet. Hirtelenül férderekeszkedett s hangos köszönetet rebegett Jézusának az ő végtelen nagy szeretetért. Majd felemelkedve apja kelébre borult s összevissa csókolta, miattal könny csillogott tiszta, kék szemében.

— Boldog vagy édes Miezikém? tudakolta Bondy kíváncsisággal, mert lelke áhítotott imádot s egyetlen gyermekének elégtűtségben gyönyörködni.

— Oh igen papa, mosolygott a leány, hiszen te olyan nagyon jó vagy hozzám!

— Mert megörömeled drágám. De szólj csak meg vagy-e elégedve ezzel a sok szép ajándékkal a mit ma kaptál?

Miczi egy oldalpillantással mértőre becsilést végzett a sok drágaság között s elkomolyodva vont vállalt.

— A kis Jézus el nem bírt volna többet hozni, hát meg is elégszen vele, de te apuskám semmit sem készítettél ajándéknak...

Bondy zavartan mosolygott. Ha vajlon naivságában gyökerező telhetetlenség teszi ily kapviszá a különben szerény leányt, vagy pedig érzékeny szíve az, mely slyt fektet az ajándékok által kifejezhető szeretetre, nem tudta hamarjában kistütni.

— Kivántál volna még valamit szívem? kérdé tőle feszülten.

— Igen papa, volt az egyszerű, de határozott válasz. A szerető apja gondolt egyet s nyomban elvont kabátja belső zsebéből egy ékszeret. Egy remekművű brilliáns karkötő volt benne, és a mint kinyitotta a tokot szemképrázató ragyogással töltötte el a szobát.

— Nesze leányom, ezt én adom neked ajándékkul. — Ugyan papa nekem ez nem szükséges, szól

elutasítólag a kis kobold. Meg nem is volt ez nekem száma, jól tudom.

— Kérem kellemtlenül visszatette zsebébe az ékszert s kissé ingerlően fakadt ki:

— Mi kell hát neked, talán ennél is nagyobb drágaság?

A kis leány szeme felillant e kihívó megjegyzésre. Hozzágrótt apjához lábujjhegyre ágaskodott s kicsi karjaival átkulesolva a nyakát igyekezett a fiúlehez férközni. Úgy akarta megszűnti mit óhajlott volna, hogy még a Jézuska se hallja.

— Igen papa nagyobb drágaságot, mi után áhítotom s nincsen, mit már három karácsony óta ígértgettem s a minék én mindig hiába ötlök, a mi a legszegebb zsellégyerekek is van boldog általa s a mi összahasonlíthatlanul többet érne nekem emél a sok czífra holminal, de még a gyémántos karkénel is. Mert álmain tárgya, lelkem szonjusága szívem legfőbb vágya s te mégsem öröndetetsz meg vele!

— Ugyan mi lehet az gyermekem, mit óhajtanál te tölem ajándékkul? Ha kéred, megadom! Nos?

— Egy kedves kis — mamát! Igen papa, olyan szerető figyelmes jó anyát, a milyen Pozsgai Gyurinak van s olyan okosat és szépet milyen a Jolan mamája. Olyat persze nem kapok a milyen az én szép anyuskáim volt, kit az Istenke anygallá tett maga mellett. Az álmonban látom: mindig megésköl és megint, hogy lelyek jó. Sokáig türtem rajta a fejem, hogy ha majd jól fogok tudni imi, levelet írjak a jó Istenkének, adná vissza mamuskámat, de Bösi mondta, hogy nem adják vissza, hát most töled várom apuskám, hogy legalább olyan hasonló hozz nekem, a ki csak egy picikétt szeretne és megvárna babám ruháit meg ha beteg vagyok megisnagotná a fejemet, aztán téged is megéskölha ha

*) Érdekes, hogy a Zoraszter iskolájából kikerült magusok szerint szintén «áldásos tük a világ, a cést halhatatlan és az ártatlan»... — Ez a kifejezés «tisztelem» tehát szintén szó szerint vevendő, t. i. villamos szikráknak vagy áramnak. B. J.

asszony oda mutatott a szomszéd ágyra, hogy amott fekszik az öcsöje. Andrásnak sem kellett több. neki esett az áldozatnak és egy hegyes kövel ágya-főbe verte nem az öcsét, a kit elpusztítani akart, hanem annak ártatlan 16 estendő fia, a ki az nap szerencsétlenségére az apja ágyába fektült le. A szerencsétlen fiú eszméletlenül fekszik a felgyógyulásához nem sok remény van. Letrich Andrást a csendőrség azonnal letartóztatta.

— **Ünnepélyes beigtatás** A ruttkai állami iskolák gondnokságában Saager Ferencz felügyelő élénköké, *Olaszsky Gyula* máv állomási főnök alelnöké és *Platzer Tivadar* Ks. od. állomásfőnök rendes taggá nevezetvén ki, tőlük a hivatalos esküt *Berez Gyula* kir. tanfelügyelő f. h. 19-én vette ki. Este a tanterület és gondnokság közös vacsorára gyűltek egybe, a mely alkalommal az új gondnoksági tagokat ünnepelték.

— **Az Odera-csatorna kérdése.** Pozsonyi tudósítók írja: Az Odera-csatorna kérdése iránt városzerte nagy az érdeklődés. Az irányadó körök *Luager* tervét határozottan elzárják, nemcsak politikai okokból, hanem azért is, mert a forgalmat Bécs javára elterelné Pozsonytól. De ugyanezek a körök a Vag-csatornáról sem akarnak tudni, hanem Pozsony érdekében arra törekcsenek, hogy *Mora-csatorna* jöjjön létre, de Magyarország forgalma ne Bécsben menjen át.

— **Vermegyei közgyűlés.** Turócvarmegye törvényhatósági bizottsága f. évi december hó 27-én d. e. 10 órakor a vermegyehez nagytérben rendes közgyűlést tart. A meghívók már szét küldettek.

— **A M. A. V. üzletvezetés** gyűlése. A múlt héten f. hó 15-én szombaton Kis Csepessényben tanító gyűlés volt s ebből az alkalomból a tanító egylet kérelmére az üzletvezetés szives előzettségével úgy intézkedett, hogy a Kis-Csepessényi állomásra a reggeli 305 számú, este pedig a 306 számú személyvonatok a tanító egylet tagjainak le illetőleg felszólása végett megálljanak. A reggeli 305 számú vonat meg is állott. Az esti azonban, dacára annak, hogy a kis-csepessényi ör város lámpát tartott elébe, majd forgatta is lámpáját, a mi tudvalevőleg azt jelenti, hogy a vonatnak akár van az előirva, akár nincs, meg kell állania — vigan tovább haladt s az ott várakozó 14 évesűlelt tagnak — fűtött! Az, hogy az arra hivatottak esleg elmulasztották a vonatszemélyzetet a megállásra figyelmeztetni, csak azoknak okozott kellemetlenséget, a kik kénytelenek voltak késő este Kis-Csepessényben szállást keresni. De az a körül-mény, hogy a vonat a tölös jelzésre meg nem állott, méltán aggodalomba ejthet mindenkit a ki vasuton kénytelen utazott. Hogy pedig az ör szabályszerűen leintette a vonatot azt a 14 várakozó bizonyítja.

— **Költözökdió hivatal.** A «Tót Közművelődési Egyesület» épülete lassankint kezd benepesedni. A m. kir. posta-és távira hivatal már f. évi november óta az épületben van, most pedig a m. kir. adóhivatal költözökdió. A kinek tehát az adóhivatalban van dolga, az azt már az új helyiségben keresse.

— **Vörösmarty-ünnepély a zúnióváraljai áll. tanító-középben.** A szózat nagy s halhatatlan költője iránti kegyelet s a hazafias lelkesedés által ahatva, most midőn széles e hazában a taradalom minden rétege ünnepekkel adózott a nagy költő dícső emlékének, a zúnióváraljai áll. tanítóközép infézet önképző körének Jókai szakosztálya szintén az ünnepek sorába lépett s csekély erejéhez mérten gyűjtést indított a szobor javára. E hó 16-án folyt le e hazafias s kegyeletos ünnepegy a zúnió intelligencia jelenlétében. A Szózatnak zenekísérettel való előadása után Parvy Endre, mint az önképzőkör elnöke, megnyitó beszédet mondott. Megdicsőerte az ifjak buzgalmat, aldozatkészséget s lelkökre kötötte, iartársak meg s apójak lélekben a magyar haza iradalmi nagyjai iránt eddig táplált vonalmukat s szeretetüket, mert

ha valakinek, úgy első sorban a magyar tanítónak van erre szüksége, ki tövises, nehéz, rögös pályájan egyedül a magyar Parnassus halhatatlanainak életéből s műveiből meritheti csak küzdelmes munkájához a valódi, tisztá ideálizmust. Vörösmarty is tanító volt, iskolája az egész haza, tantárgya a hazaszeretet, tanítási módja s eszköze a dal, mely a szívebe hatol, zengzets megkapó, örök s igaz. Majd előadja, hogy a megindított gyűjtés eredménye 40 korona, melyet a Budapesti Hirlap alapjához fog beküldeni. A megnyitó beszéd után Vavro Rezső negyedéves növendék szavalt a, Koroda Pál «Vörösmarty» című szép költeményét erővel s hatatosan. Utána Bodor Armin növendék olvasta föl lendülettel megirt értekezését a költő méltatásáról. S szép dal következett ez után, Vörösmarty Vén szigánya, a melyet az énekar adott elő valódi művésziességgel. Ferik Ede és Schleer Bela növendékek szavaltai után az első Szép Ilonka, az utóbbi Zalan futásának Előhangját advan elő, a szép ünnepegy véget ért.

— **Szini előadás Szucsányban.** A «Szucsányi Vörösmarty-Egylet» f. évi december hó 31-én, a társaság helyiségében saját alapja javára mükedvelői előadással egybekötött táncmulatságot rendez. Kezdeté pont 8 órakor. Felülvezetésék közötttel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. — Színr kerül: «Miniszterelnök balja». Vigjáték 1 felevoanban, irta: Almási Tihamér. Személyek: Kovács városi tanácsnok: Baross Gusztáv; Lotti, neje: Lövinger Malvin; Eliz, leányuk: Rosenfeld Erzsike; Tollagi, hirlapiró: Hinkó Ferencz; Házmester: Krasznetz Iván; Inas; Thurancz András; 1. hordár: Mester Géza; 2. hordár: Tóth Gyula. Ezt követi «Ich und meine Schwiegermutter». Ebben szerepelnek: Stein Miksa, Spitz Irma, Krasznetz Vilma és Drachser Aranka. (Meghívókban előforduló sajtóhírek nem csak a nyomdat, de a rendezőket is terheli; mindig jobb tehát Pálhoz menni és nem Pálhoz.)

— **Ruha a szegényeknek.** A ruttkai iparos ifjúság által rendezett szini előadás jövedelméből, valamint az ottani olvasókör 20 koronás adományából 86 korona értékben ruhák szereztek be s azokat a ruttkai állami iskolában f. hó 22-én osztották ki a szegény gyermekeknek.

— **Bíróválasztás Felső-Turcsókban.** Mint onnan írják f. hó 18-án Zorokczy T. főszolgabíró vezetése alatt példás rendben tartották meg a bíróválasztást. Bíró lett Medved András, másodbíró Derer Vincze.

— **Karácsonyfa ünnepek.** Turóc-Szt.-Mártonban már pénteken délelőt tartották meg ezt a lélekel-emelő ünnepséget. Özv. *Hodabay Józsefné* állami övönöz ez évben is nagy türelemmel és igaz szeretettel tanította be a kisdeteket, a kik a jelenvaltak nagy gyönyörűségére adták elő pásztortüskéukat és versikéiket. Ruttkán az új állami óvodában ma lesz ez az ünnepegy, a melynek költségeihez az ottani olvasókör, a fogyasztási szövetkezet és több tanügybarát is hozzájárultak. A betanítást itt *Fabiané Csakány Etelka* övönöz végezte Lehotzky Anna segédkezésével.

— **Hangverseny és táncszélt Stubbyafürdőn.** A Budapestten felállítandó Vörösmarty-szobor iránt indított mozgalom hullámait átesaptak Turócvarmegyebe is, s ez indította a stubnyafürdői társadalom arra, hogy a szobor felállításához szükséges tőkenek létesítése céljából országszerte megindított gyűjtésből eredő összegekhez egy hangversenyyel fűszerezett táncszélt jövedelmével hozzá járuljon. A bizottság a múlt hóban alakult meg s 15 tagból áll. Elnöke Braun Soma, jegyzője Stamberger Mór és pénztárosa Szametana Simon. Tagjai: Braun Lajos, Donáth József, Ganóczy Gyula, Gyöngyösy Árpád, Hirsch József, Kohn Ede, Milch József, Nagy Márton, Pátsch Vilmos, Reinitz József, Stransky Jakab, Tauber Bernáth és Wilhelm Pülöp. Ezen estély 1901. évi január 6-án Schluscek Ignácz fürdőbéli helyiségeiben lesz megtartva. Személyjeggy ára 2 korona, család-

jegy ára 4 korona. Tekintettel a hazafias célra szíves felajánlásokat hálával vesztünk és nyilvánosan elismertünk. Kezdeté este pont 7 1/2 órakor. Jegyeket árusítanak Stubbyafürdőn: Schluscek Ignác, Stransky Jakab és Kohn Ede. Moszócon: Szametana Simon és Turóc-Szt.-Mártonban: Moszkóci Ferencz. A meghívók szétküldés alatt állanak s e lap útján is meghívotk a nagyrövidű közbizottság. A ki tévedésből meghívot nem kapott, s arra igényt tart, forduljon a bizottság elnökehez Braun Soma Turóc-Szt.-mártoni kir. adóhíztelhez. — A hangverseny műsora: 1. Szózat, Vörösmarty-tól; előadja a zenekar. — 2. A vén igazny, róm ty-tól; szavalja Pátsch Vilmos. — 3. V. Walla. La peti a polka de Concert, zongorán előadja Nagy Gizi. — 4. Felolvasás. Braun So.ától. — 5. Magyar népdalok, zenekísérettel mellett éneklí Reinitz Gizi. — 6. Monológ, előadja Stransky Irén. — 7. Zongora-és hógedű duette, előadják Nagy Gizi és Tauber Bernáth. — 8. Szép Ilonka, Vörösmarty-tól; szavalja Nagy Ilonka. — 9. Magyar népdalok, Nagy Gizi zongora-kísérettel mellett éneklí Gyöngyösy Árpád. — 10. Bír induló; előadja a zenekar.

— **Bíróválasztás Stubbyafürdőn.** F. évi december 14-én folyt le Stubbyafürdőn is a bíróválasztás, mely alkalommal a bírói minőségben már 8 év óta müködő Stransky Jakab iránt újból nyilvánult a közbizalom, a mennyiben őt újból egyhangulag választották meg Stubbyafürdő község bírájává.

— **Szünételő iskola.** Felső-Stubnyán a községi iskolában a tanítást be kellett szüntetni mert a tanulók között a vörheny nagy pusztítást vitt végbe.

— **Adakozás.** Néhai *Dzerek Mihály* nagycsepessényi állami iskolai tanító özvegye és arvai javára adakoztak: Berez Gyula 20 K, Somogyi Géza 10 K, Ulrich Vendel 4 K, Zvada Antal 4 K, Kattosa István 2 K, Szuchlacs Janos 2 K, Farkas István és neje 6 K, Gregovits József 2 K, Ditter Ferencz 5 K, Kirchmayer Gyözö 2 K, Berts Otto 5 K, Papp Mariska 1 K, Kaiser Borbala 1 K, Kossina Terez 1 K, Ricsosanszky Matid 2 K, Müller Ottilia 2 K, Oley Irén 1 K, Ulrich Margit 2 K, Czinczik Nándor 1 K, Balázs Endre 5 K, Barich Gyula 2 K, Gruber Janos 2 K, Pletrich Janos 2 K, Eördögh Károly 2 K, Kristofcsák Lajos 1 K, Horváth Lajos 2 K, Hummel Irma 1 K, Szeofa Károly 2 K, Csepessányi Ferencz 2 K, Többen együtt 6 K, Boldis Ignatz 2 K, Singer Mór 2 K, Parvy Endre 5 K, Saager Ferencz 5 K, Halkó Zoltán 2 K, Siffel 1 K, Riszner József 2 K, Raklita Samu 2 K, Fabianné 1 K, Barthos Emma 1 K, Hodobayné 2 K, Beck Jolan 2 K, Kailbach 2 K, Gruber Vilma 2 K, Mayer Janka 2 K, Veszelny Imre 1 K, Igó László 2 K, Debnar Janos 1 K, Draskóczy Lajos 1 K, Rosenzweig Arnold 1 K, Lehotzky Ilona 1 K, Rakkittanó 1 K, Lang Lajos 1 K, Fischer Margit 2 K, Lehotzky Anna 1 K, Ploy Irén 1 K, Stollmann Margit 1 K, Galanda Olga 1 K, Reichmann Sándor 1 K, Adam Janos 1 K, Pauliny Gabor 1 K, és Zsorna Rezső 1 K, összesen 152 K. Ezt az összeget a minden támasz nélkül maradt özvegynek és 6 kiskorú arvajának a kir. tanfelügyelő kezbesítette, a ki adományokat továbbra is szívesen közvetít. Irgalmas cselekedetet végeznek, a kik ezekről a szegény emberekről megemlékeznek.

— **Tíz Kis-Selmeczon.** Mint Kis-Selmeczről írják f. hó 20-án este egy takarmánynyal lett pajta lett a lángok martaléka. A tiltószék *bárá Révay László* főpáncsnok vezetése alatt derakasan müködött és sikerült a tüzet lokalizálni. Mintfogya alapos a gyantu, hogy gyújtogatás esete forog fenn, a csendőrség a nyomozást megindította.

— **A Slovenszke Noviny,** az a hazafias szellemben szerkesztett tót nyelvű nap újvölt kezdve napilappá alakult a. A legmelegebben ajánljuk tölül is olvasó közönségünknek.

— **Vasar.** A karácsonyelőtli vásár, melynek az idő is kedvezett Turóc-Szt.-Mártonban nagy élénkséggel tartott meg.

— **Közgyűlés.** A lipótó szent-miklósi «Magyar Társalgó Kör», mint lapunknak írják, a múlt héten tartá rendes évi közgyűlést. A titkari jelentésből kitűnik, hogy az évi bevétel 5433 K. 16 f., a kiadás 5131 K. 36 f. volt. A körnek 138 tagja van. A tagsági díj helybelieknek, kiknek jövedelme meghaladja a 1200 koronát 20 korona és 4 K. pótlék, a vidékieknek és helybeli kevesebb jövedelmű tagoknak 16 K. és 2 K. pótlék, mely pótlékok az adósság törlesztésére fordítanak. A tavozó Kürthy Lajos főispán helyébe ki a kört több éven át tapintattal és buzgalommal vezette, Szamrecsányi Arisztid választott meg előköké. Új választmányi taggá lett Joób Marcell és a. alispán. A többi tisztviselő a régi maradt. A pénztári könyveket megvizsgálták és mindent rendben találtak. A pénztárosnak ötven koronát tizzeletdíjat szavaztak meg.

— **Tanítógyűlés Ruttkán.** A turóc-szt.-mártonblatnóczai jaraskör f. hó 19-én Ruttkán tartotta öszi közgyűlést; melyen több érdekes felolvasás tartott. A jövő évi közgyűlést jövő számuikban ismertetjük s ott fogjuk közölni *Kailbach Józsa* állami tanítóönek «Vörösmarty emlékezte» című sikerült felolvasását is.

— **A falragasz művészet** fokozódó mérvben kezdí magára kelteni a közérdeklődést; s annyi speciális kiállítás után végre az idei párisi világiállítás már megfelo nagy helyet szentel neki. A monarchia nagyiparában e téren első helyet foglal el a Kathreiner cég, a mely azt évek óta mélyrehatóan és előkelő módon ápolta, eredeti, kiváló művészi képtárgyak felhasználása által. Bizonyítéka ennek az utczéken újabban kiragasztott és minden kereskedőnél látható Kathreiner hirdetés: vöi anyával egy mosolygó leánykőper, a melynek fényhatása epenséggel megfelo, s a szemlölőre

hogy a míg ő fogatot szerez neki tisztítása le magát az udvarban lakó szegény asszony által.

A nevezett alakban világoasság fénylett:

— Majd bezörgetek hozzá! jegyezte meg Bondy.

— No tegey kérem, mert ha idegent s éppen férfit vesz észre ablaka alatt be nem bocsátja. Nagyon tisztcséges és erkölcses asszony. Egy év óta lakik itt s egyébb hibát nem fedeztünk fel benne a szegénységnel.

Midőn a szomszéd megzörgette az asszony ablakát, Bondy futolag látta, hogy egy fenylógó előt térdel az asszony s a két kis gyertya között valami képet imád.

Végre bejutottak. Az asszony megtudván az esetet, rongyot, kefté ragadott s buzgón kezdte tisztogatni az elegáns úr cipőit. Ekkor ránézett Bondy a két gyertya közötti képre s öszerezett. O maga volt ott levő s térdén az egy éves Miczi. Egy sejtelenül elkápotlan felemelt az asszony arcát s megröndítve kiáltott fel: — Margit, te!?

Az asszony megtáborodott aztán térdre omlott és zokogott. Elbeszélte szaggatottan, hogy mennyit szenvedett, mennyire kesereg s nehéz munkával kénytelen konyerét megkeresni.

Most vezekel búncért s egyedül örmö az a kis kép, melynek személyi oly drágák előtte. Végre az anyai szív szeretetétől nekibátorodva megragadta Bondy kezét kérelve őt.

— Oh bocsássa meg nagy bűnömért uralm s engedje legalább néha látnom drága gyermekemet.

Bondy egy darabig kűzködött magával, de azután felvonta az asszonyt álló helyzetbe, szilárdan mondván:

— Többet teszék ennél, Elviszem önt Miczi anyjához,

nak, mert a gyermeket akarom boldoggá tenni vele. Ha bizik magában, jöjjön velem!

Miczi már mélyen aludt, midőn apjának hívó szavára felnyitotta szemét.

— Édes leányom, betartottam ígéreteimet, itt a krisztikindli-ajándék, a mama!

Anyja és boldog gyermekek örömkönyvek közt ülekezett össze. Bondy egy darabig szomoruan nézte, aztán elfordult miálatt morgozta:

— Hal boldogságom hazája el is slyedt a ronesokból! Tal boldogok a kis sájka, mely a nyugalmas élet révébe enged beveznem. Legalább ök boldogok!

*

Ujra karácsonyest volt. Bondy vigabb hangulatban, mint tavaly rendezte Miczi ajándékait a fa alatt, midőn egyszerre rörtött a vidám leány. No ha itt vagy, ugy se baj, gondolta Bondy s kézon ragadta gyermeket elkezdte neki magyarulni mi minden vár itt reá. Ej, papa, vágott szavába pajkosan a leány, ez nekem semmi, mert a másik szobába sokkal kedvesebb ajándékokat küldött nekünk a Jézuska!

— Valjon mit? kíváncsiaszkodott az apja.

— Egy — futóstverték!

Bondy észnélkül elrohant s a leány örömpeszeve dudolta a karácsonfa alatt:

Dicsőség az Istennek és békeség a jó emberekeknek!

serkentő művészies benyomást gyakorol. Kívánjuk, hogy az a rendkívül kedves megívató leányka, a ki a secessióz föld finasztá magára tartja, az oly általános kedvelt Kathreiner-kávének igen hathatós terjesztőjének bizonyuljon.

Irodalom.

„Egyszer volt hol nem volt . . .” (Bánfi János meséskönyve) Kívánatos a kiltseje. Értékes belseje. De evvel még nem mondtam el mindent erről a tartalmas és jókora fókos könyvről. (374 lapra terjed) melyet a kiadó, Lampel Róbert (Wodianer F. és fia Budapest) jónak látott újabb kiadásban is forgalomba hozni. Így hát a tűz-próbát már kiállta. Az új kiadás a karácsonyi könyvpiacon kerül forgalomba. (Ara 6 korona.) És kérdem van-e szebb kritika, mint a kiadó bizodalma? Ha jól veszzük, különösen a mai realis vénajú időkben, ez még egy Sarecy tollánál is ékebben bizonyít.

Végigolvastam az új kiadást. És mondatlom, igaz gyönyörűséggel. Rögton az az ötletem támadt, hogy kritikát írjak róla. Elvégre is chez jussom van. Apa vagyok és félig-meddig író-ember (ha nem épen ezébeli is): mért ne találhatnám el tehát a szegyet a fején? Bocsanat azonban, ha nem a megszokott sablont követem bíralatomban. Ez egy kicsit rendellenes, az igaz; de azért ne gondolja senki, hogy a szertelenség minden rend nélkül való. (Ha már minden áron rendet és logikát akarunk).

— No gyerekek! — mondom kis leányomnak és kis fiamnak — ti okos gyermekek vagytok, jertek csak ide mellém, esnájunk magunknak egy jó napot.

— Mit hoztál, apa?

— Ezt a képes könyvet.

— Mutasd csak! Add ide!

Szóval, a gyerekek majd észécskedtek az új képes könyvről. Ez volt a kezdet.

Mikor a képeket már nem győzték eléggé nézegetni, akkor szép szóval elcsaltam tőlük a könyvet. Leültem vele az asztalhoz. Kis fiam nyomban az ölembé termett. Kis leányom pedig odaluzott egy széklet szorosan az enyém mellé, felpoekolódott arra, átülve a nyakamat.

Találomra felnyitottam a könyvet. Elkezdtem az egyik mesét olvasni. Lett erre öröm a háznál. A gyermekek még soha annyit nem beszéltek, mint ezen az estén. Örömlömben azt se tudták, hogy minek nevessek. Ujratútni akartak minden mesét, a mit egyszer felolvastam. És így van ez azóta is. De én magam a felhött ember is velük mulatoztam; s ha szomorú helyre értünk, velük szomorkodtam. Éreztem az igazi író szive dobogását, s az író egyéniségét, ki munkáinál a maga lábán jár. Éreztem, hogy a mit megirt azt a tiszta költözet aranytollával írta meg. Külömben, hogy is tudott volna olyan közel férközni az ösztönében élő gyermeklélekhez, a mely ugyszólván első limporában van.

Meséi valódi költemények, melyekben az álmat valóvá, a valót álommá varázsolja s mindezt művészettel és keresetlennel. Nem tehettek róla, ha csak diésrni tudom könyvét; holott — megvallom — szerettem volna szárszállasogató lenni.

Az új kiadás egyszerűsége bővítve is van: s meg-lászik rajta, hogy a szerző legondosabb átvizsgálása után került sajtó alá.

Örüljétek gyermekek!

G. Zs.

*) Lapunk kiadóhivatala utján is kapható.

Szerkesztői üzenetek.

Munkatársainknak: és mindazoknak, a kik a szerkesztőt az ünnepek alkalmából üdvözítették, viszont boldog ünnepeket kívánunk. — *H. J. Loonice*, „A nehéz kenyér” című terejét már decz. 8-án a 49. számban megjelent. Intézkedtem, hogy azonnal megküldjék. A mulasztás a kiadóhivatalt terheli. Kérdéset köszönöm. Jól vagyok. — *Kr. L. Abrahámfalva*, Kellő időben érkezett, jól megírta. — *J. Köröncsölány*, Mésker is kérszen föl. — *Cs. J.* Az ünnepeket itt fölírjuk, csak ezek elitével megküld Budapestre, de csak néhány napra. — *H. J. Szendrői*, Az adomány megérkezett, a szegény özvegy nevében köszönöm.

Fouland-selyemruha

8 frt 40 krtól feljebb — 14 méter! postabér és vámen-tesen szállítva! Mintak póstafordultával küldetnek; nemkülömben fekete, fehér és szines. Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint. **Henneberg G. selyemgyáros** és kir. udvari szállító Zürichben

1831. tk. sz. 1900.

Arverési hirdetményi kivonat.

A znióváraljai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Porubszky László végrehajtatonak Stila Janos ügygondnoka, Kohut Janos végrehajtást szenvedő elleni 227 rub. 75 kop és 50 frt tóke és jár. iranti végrehajtási ügyében a znióváraljai kir. járásbírósg területén lévő Znióváralján fekvő, a znióváraljai 276 sz. tjkvben A. 2—4. sor-sz. a foglalt B. 1. t. a. felelészben Stila Janos névére irt és az 1881. LX t. c. 156. § d pontja alapján B. 2. t. a. felelészben Peterecz Maria névére irt ingatlanra a 60. sz. házzal 876 koronában ezenel megállapított kikiáltási árban az arverést elrendelte,

és hogy a fennebb megjelölt ingatlansg az 1901. évi január hó 12. napján d. e. 10 órakor Znióváralján megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak minden egyes ingatlansg kikiáltási árának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy pedig a bánatpénznek a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság.

Znióváralján, 1900. évi október hó 17-én.

Dr. Bedő Béla
kir. albiró.

2558. tk. sz. 1900.

Arverési hirdetményi kivonat.

A turóc-zst.-mártoni kir. jbróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a turóc-zst.-mártoni r. takarékpénztárnak Jeszenszky Ferencze József eleni végrehajtási ügyében a beszercebányai kir. törvényszék terület köréhez tartozó turóc-zst.-mártoni kir. járásbírósg területén Felső-Jeszen községben fekvő az ottani 3. sz. tjkönyvben A. + 6—16. és 19—25. sor-sz. a felvett és egészen Jeszenszky Ferencze József nevére irt jószágtestekre 1558 K megállapított kikiáltási árban az arverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1901. évi január hó 11-ik napján d. e. 10 órakor Felső-Jeszen községben a község házával megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan bec- illetve kikiáltásiárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igaz-ügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték papírban kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. c. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni.

Kir. jbróság mint tkvi hatóság.

Turóc-zst. Mártonban, 1900. évi augusztus 24

Fekete kir. tablai bíró helyett:

Medzihradzsky, kir. albiró.

2399. tk. sz. 1900.

Arverési hirdetményi kivonat.

A t.-zst. mártoni kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Jarocinsky Zsigmondnak Urszinyi Maté elleni végrehajtási ügyében a beszercebányai kir. törvényszék terület köréhez tartozó turóc-zst.-mártoni kir. járásbírósg területén Blatnicza községben fekvő, a blatniczai 11. sz. tjkönyvben A 1 44—58. sor-sz. a felvett és egészen Urszinyi Maté nevére irt jószágtestre 1818 K megállapított kikiáltási árban az arverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlansg az 1901. évi január hó 9 ik napján d. e. 10 órakor Blatnicza községben a község házával megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Arverezni akarók kötelesek a kikiáltási ár 10 %-át készpénzben vagy óvadék képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

Kir. jbróság mint tkvi hatóság.

Turóc-zst. Márton, 1900. augusztus hó 24 én.

Fekete

kir. itéző tablai bíró

3348. tk. sz. 1900.

Árverési hirdetményi kivonat.

A turóc-zst.-mártoni kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstárnak Velits Adolf s társai elleni végrehajtási ügyében Bella községben fekvő a bellai 309. sz. tjbén A + 4—6. sor. 1101/1 1106/b/2 hr. sz. a. felvett s Velits Adolf nevére irt jószágtestekre 110 K kikiáltási ár mellett, b) a bellai 393. sz. tjkvben A. 1. 1—2. sor- 1128—1147. hr. sz. a. felvett s Velits szül. Lauer Johanna nevére irt ingatlanokra 178 K 20 f kikiáltási ár mellett és c) a bellai 486. sz. tjbén A. + 1. sor., 1142. hr. sz. a. felvett s B 1. tét. szerint 2/3 részben Velits sz. Lauer Johanna nevére irt jószágtestre 882 K 20 f kikiáltási ár mellett a vissz-arverést elrendelte és hogy a fennebbi ingatlansg az 1901. évi január hó 14-ik napján d. e. 10 órakor Bellán a község házával megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlansg kikiáltási árának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni vagy pedig a bánatpénznek, a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek a tkvi hatóságnál és Bella község előjáróságánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. Jbróság mint tkv. hatóság.

Turóc-zst.-Mártonban, 1900. deczember 3-án.

Medzihradzsky

kir. albiró.

A Richter-féle
Horgony-Pain-Expeller
Liniment Capsici comp.
egy régi kipróbált házi készítésű, a mely már több mint 30 év óta megbízható bedöröszölési alkalmazatit küszvénytel, eszénél és meglehetősen.
Intés. Szilárdabb áttörések miatt bevadászkormindig a legbizalmasabb, leggyorsabb, „Horgony” védjegyre és a „Richter” orvosi jelekre.
80 f. 1 k. 40 f. és 2 k. árban ugyszólván minden gyógyszerüzletben kapható. Forátúr: Török József gyógyszerész Budapestben.
Richter F. Ad. és társa,
csasz. és kir. udvari szállítók.
Rudolstadt.

KRISTÁLY
nagy mélységből fakadó állandó összetételű, igen tiszta, calcium és magnesium-hydrocarbonatos ásványviznek minősítendő.

Több száz kiváló orvos által ajánlva
A legizletesebb és legolcsóbb ásványvíz.

Kapható minden jobb fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Hazai ipar!

WEIN KÁROLY és Társai
szövőgyár, Késmárk
elismeret himeves
SZEPESSÉGI VÁSZON
és
DAMASZT-ÁRUI
minden nagyobb üzletben kaphatók.

Gyárától származó minden darab árú ezen védjeggyel van ellátva.

Hazai ipar!

Legjobb
a „Luxus”-szivarka-hüvely,
mivel semminemű az egészségre ártalmas alkatrészt sem foglal magában.

A ki egyszer használta a „Luxus”-szivarka-hüvelyt, többé semmiféle más faját nem fog vásárolni.

Kapható kizárólagosan

Moskóczi Ferencné papir-kereskedésben
Turóc-zst.-Mártonban.

Kaiser-féle mell-czukorkák
köhögés és huruthnál
Biztos hatású 2650
közgyógyászok megerősített bizonyítványán által elismervé

Egyedül bebizonyított biztos hatással rekedtség, köhögés, huruth és elnyálkásodásnál.
Kapható 20 és 10 illéres csomagokban:
GRABER MIKSA és FIA fűszer-üzletében
Turóc-zst.-Mártonban.